

2015
ROK POWOŁAŃ DO SZPITALNICTWA

Misja i dziękczynienie

Modlitwa na
Styczeń 2016

1.- Wprowadzenie

Kończy się, obchodzony w całym Zakonie, rok powołań do szpitalnictwa. Jego oficjalne zamknięcie odbędzie się 20 stycznia.

Być może powinniśmy zadać sobie kilka pytań: czy ten czas, ustanowiony przez Zakon dla wzmocnienia naszego powołania, coś znaczył dla mnie, dla wspólnoty, dla Zakonu? Czy przeżywałem z większym entuzjazmem i zapałem moje powołanie szpitalnicze? Czy zastanowiłem się nad tym, co muszę zmienić w moim życiu, aby dawać pełniejsze świadectwo wiary w Chrystusa? Czy wzrosła moja miłość do charyzmatu szpitalnictwa i do wszystkich, którzy go współtworzą? Czy odkryłem potrzebę wyjścia do świata, aby głosić Dobrą Nowinę miłosierdzia?

Te i wiele innych pytań może nam posłużyć jako „termometr”, którym zmierzmy temperaturę naszego powołania szpitalniczego przeżywanego w minionym roku.

2.- Pieśń:

3.- Psalm: Błogosławieni, którzy umieją oddać swoje życie

Błogosławiony, który dba o ubogich i słabych! Błogosławiony, który wyciąga dłoń do potrzebujących! Błogosławiony, który nie umie odmówić pomocy! Ponieważ Bóg o nim nie zapomni i w Jego pamięci pozostaną zapisane wszystkie dobre uczynki.

Pan go przyjmie i nigdy nie opuści ani nie zostawi samego. Ponieważ umiał słuchać Jego Słowa, umiał rozeznaczyć Jego wezwanie, aby miłować Boga i bliźniego.

Błogosławieni, którzy oddadzą swoje życie innym! Błogosławieni, którzy się nie boją zaryzykować wszystkiego dla Królestwa! Błogosławieni, którzy żyją, mając ciągle na uwadze Boga i brata swego, ponieważ człowiek jest drogą do spotkania z Bogiem.

Ja wiem Panie, że moje życie powinno być dla innych. Ja wiem Panie, i tyle razy to słyszałem, że trzeba myśleć o ubogich i potrzebujących. Wiem również, że ubodzy to nie tylko ci, którym brakuje pieniędzy, głodni i bez dachu nad głową, to także inni znajdujący się blisko mnie.

To towarzysze drogi, którzy szukają serdeczności; przyjaciele potrzebujący słów otuchy. Tak, Panie, wiem to, ale to za mało. Dlatego chcę urzeczywistnić w moim życiu to, co często istnieje tylko w myślach.

Panie, pomóż mi, ponieważ chcę wygnąć z mojego serca cały egoizm, który czasem mnie spowija od wewnątrz. Panie, daj mi siłę, abym nie zawiódł w moich zamiarach. Ty wiesz, jak mnie to boli, że tyle dobrych intencji pozostaje niespełnionych i kończy się na pustych słowach.

4.- Lectura biblica:

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane:

Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana.

Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich:

"Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli".

Łukasza 4, 16-21

5.- Refleksja:

To, co się wydarzyło w synagodze w Nazarecie powinno skłonić nas do zastanowienia się, jak trudne jest czasem dawanie świadectwa wiary w Boga w środowiskach nam najbliższych, jak rodzina, praca, wspólnota, przyjaciele... Zdawać by się mogło, że są to środowiska, w których upływa nasze codzienne życie, w których już nas znają, wiedzą, co myślimy, jakie jest nasze życie. A jednak przeważnie właśnie w tych kręgach jest nam najtrudniej dawać świadectwo, tam spotykamy najwięcej problemów i rozczarowań.

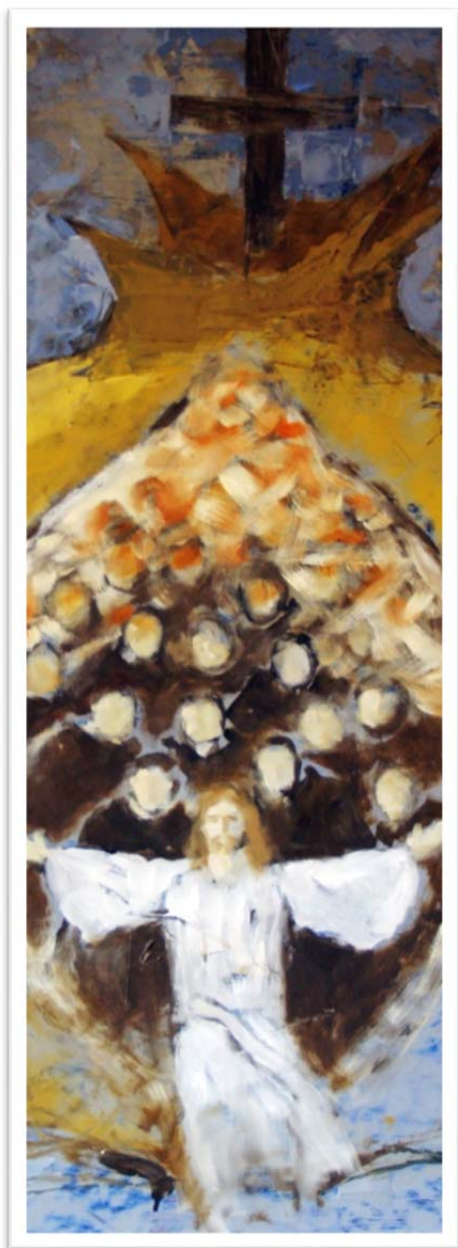
Niemniej jednak Duch Święty dodaje nam siły i odwagi, pomaga głosić wspaniałą nowinę, którą Bóg zsyła światu, zapowiedź wyzwolenia i tego, że ostatni będą pierwszymi. Czujesz się do tego powołany? Nie bój się! Bóg jest z tobą!

6.- Modlitwa wiernych

- Za nas wszystkich, tworzących Rodzinę Szpitalną św. Jana Bożego, abyśmy przyjęli z radością owoce tego Roku powołań do szpitalnictwa, jako czasu łaski ofiarowanego nam przez Boga. **Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.**
- Módlmy się za pracowników społecznych i służby zdrowia, aby w swoich zadaniach nigdy nie zapominali, że to osoba ludzka jest najważniejsza. **Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.**
- Módlmy się za wszystkich, którzy czują się wezwani do życia konsekrowanego w szpitalnictwie, abyśmy naszym własnym świadectwem umieli pomóc młodym ludziom odkryć w ich życiu obecność bliskiego Boga. **Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.**
- Módlmy się za tych, którzy cierpią, aby mogli zawsze znaleźć osoby gotowe dać im ludzkie ciepło i pocieszenie. **Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.**
- Aby ten kończący się rok powołań do szpitalnictwa obudził we wszystkich wierzących zapał do wyznawania wiary z odwagą i nadzieją. **Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie.**

7.- Ojciec nasz.

8.- Modlitwa

MODLITWA O POWOŁANIA W JĘZYKU WŁOSKIM

Boże, Ojciec nasz,
w tym roku poświęconym powołaniom do szpitalnictwa,
pokładamy w Tobie naszą ufność,
i powierzamy w Twoje ręce pełne dobroci,
nasze problemy, radości i nadzieje.

Miłość, jaką wlałeś w nasze serca,
niech napełni nas szpitalnictwem,
abyśmy byli otwarci i miłosierni
oraz wrażliwi na cierpienia naszych bliźnich.

Odnów w nas Twoje wezwanie do naśladowania Jezusa, Twojego
Syna
i spraw abyśmy zrozumieli jak ważne jest
ofiarowanie własnego życia dla Ewangelii,
posługując naszym ubogim, chorym i potrzebującym braciom i
siostrom.

Panie, przyjmij nasze uwielbienie i naszą modlitwę,
aby młodzi ludzie, naśladowując przykład Maryi, Matki Szpitalnictwa,
nie wahali się powiedzieć TAK
i przyłączyli się z radością do naszej Rodziny Szpitalnej,
aby realizować misję, do której ich powołałeś.

Pozwól odpowiedzieć nam na Twoje wezwanie,
z hojnością i otwarciem.
Spraw, abyśmy tak jak Św. Jan Boży,
stali się posłańcami życia, zdrowia i nadziei dla wszystkich tych,
których spotykamy na naszej drodze.

Amen.